

Amar Singh Lamba v. Sewa Singh, etc. (B. R. Tull, J.)

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਬੀਆਰ ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ. ਜੇ.
ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ.

ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 909.

6 ਮਾਰਚ 1972 ਈ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 137 ਅਤੇ 138— ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) — ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਅਤੇ 59-ਬੀ — ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ (1922) — ਨਿਯਮ 50 — ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ,— ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ— ਕਦੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹਨ:-

- (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਟਰਨ, ਖਾਤਿਆਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ। ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ - ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਜਾਂ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ 1, 1964;
- (2) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੇਵਲ 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 59-ਬੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ 50
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1922, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ;
- (3) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ;
- (4) 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (a) ਪਬਲਿਕ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 123 ਅਤੇ

124 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- (5) ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। (ਪਾਰਾ 12)।

1971 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਗਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੂੰ ਲੱਭੋ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

8 ਅਗਸਤ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਗੌਂਦ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਨ.ਐਸ.ਭਾਟੀਆ।

ਆਰ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

8. ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ.-ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਸਨ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਲਰਕ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਇੱਥੇ 1961 ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ 23 ਜੂਨ, 1965 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਕਲਰਕ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ 8 ਅਗਸਤ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 8 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ ਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922, (ਇੱਥੋਂ 1922 ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2), ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

“(1) ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ, ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਤਿਆਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ, ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗੁਪਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। I of 1872), ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਟਰਨ, ਖਾਤੇ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ.

(2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਬਿਆਨ, ਰਿਟਰਨ, ਖਾਤਿਆਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਸਬੂਤਾਂ, ਹਲਫਨਾਮੇ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ”

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਰਿਕਾਰਡ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 54 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੇ ਧਾਰਾ 25-ਏ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 26-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ। ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਲਾਅਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (1960 ਦੇ xXVIII) ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 59-ਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“59-ਬੀ. ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ:

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1960, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਧਾਰਾ 54 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(5) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 "ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਐਡ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1961 ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 138 ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ XI), 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

137, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 137 ਅਤੇ 138 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 54 ਅਤੇ 59-ਬੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1964 ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੁਆਰਾ, 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 138 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਧਾਰਾ 138

“(1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ XI) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ, ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼

ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਥਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਵਿੱਤ (ਨੰਬਰ II) ਐਕਟ, 1967 ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 138 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਸ. 138.

"ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ:

(1) (ਏ) ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਉਪਕਰ, ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ VII) ਦੀ ਧਾਰਾ 2(d) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ;

ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ XI), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

(iii) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ XI), ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 71960 ਤੋਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ, ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(8) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਤੇ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਲਾਗੂ 1961 ਐਕਟ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960, ਜਦੋਂ 1922 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 59-ਬੀ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1922 ਐਕਟ ਜਾਂ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1965 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ii)

ਧਾਰਾ 138(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 138 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 138 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੋਧਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ 1961 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ -ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ 1 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂਇਕ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਹੀ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਦੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਰ ਜੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਅਤੇ 124 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਨੋਟਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(9) ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। 1961 ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਇਕ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਹੈ -ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਅਤੇ (4) ਉੱਥੇ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 1922 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 54 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 137 ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਪਬੰਧ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ। 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 297(2)(ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1961 ਦਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 54 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1922 ਦੇ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਨੂੰ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 54 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਪਲ ਉਹ ਵੇਰਵੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 1922 ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਲਈ, 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 297(1) 1961 ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਹੇਗਾ। ਐਕਟ. 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 137 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, '1961 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਧਾਰਾ 137 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 138 ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138(1)(b) ਅਧੀਨ।

(11) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਓ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ *ਰਘੁਬੀਰ ਸਰਨ ਬਨਾਮ ਓਪੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਕ ਮਤਭੇਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਦਲੀਆਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਜਾਬੁ ਫਾਤਿਮਾ ਬੁਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ* (3), *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਸੈਟਰਲ ਸਰਕਲ-1 ਮਦਰਾਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ* ਹੈ। ਪੀ. ਰਾਮਰਤਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਪੀ. ਕੀਡਿਆਰ ਥੇਵਰ ਬਨਾਮ ਤੀਜਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, *ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ* (5), ਅਤੇ

(1) (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 158

- (2) (1969) 73 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 482.
 (3) (1965) 58 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 2881 '
 (4) (1965)) 58 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 297.
 (5) (1963) 49 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 665 ;

ਵੀ.ਈ. ਵੀ. ਸ਼ਿਵਗਾਮੀ ਅਚੀ ਵੀ. ਵੀ.ਆਰ. ਵੀ.ਈ. ਵੀ.ਆਰ. ਰਾਮਨਾਥਨ ਚੇਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)*

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਭਰਦੇ ਹਨ:--

(1) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਟਰਨ, ਖਾਤਿਆਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਉਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ। 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1, 1964;

(2) 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 59-ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 50 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1922, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138(1)(b) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ;

(3) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1964 ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ;

(4) 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (a) ਜਨਤਕ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

(6) (1967) 64

Amar Singh Lamba v. Sewa Singh, etc. (B. R. Tuli, J.)

ਇਸ ਤੋਂ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਅਤੇ 124 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- (5) ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 138(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦਿ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

(13) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਾਲ ਕਿਹੜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੌਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲ 1965-66 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1965 ਦਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਰੱਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ. _

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

Amar Singh Lamba v. Sewa Singh, etc. (B. R. Tuli, J.)

5^45 ILR ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.